

BÍRÓ TÍMEA

Ladik Kati citromfája

sűrű szövésű képeket hoz magával
eltört székeket kettévágott kislányt
haláltól vacogó anyát
cipője talpán berlini por
ruhájában ciprusi levegő
ujjlenyomatában megkopott vajdaság
mind egyedül hozza fel a dombtetőre
a hvari temető alá
nem görnyed sőt énekel
teste lelke hangutánoz
ma éppen inkább férfi
reggel óta kollázsol a szívizom
utaztatja a fájdalmat
versbe falazza a zuhanást
hozza a sorokat is fölfelé
már a kapukilincs lenyomásából
tudjuk hogy most a költőnő érkezett
ahogy belép a parányi udvar
megtelik a tenger sós levegőjével
bőröndjét a lépcső mellé állítja
és a csapból hívogatni kezdi
a folyékony ezüstöt
abból a ritmusból ahogyan
a vizet permetezi ránk
tudjuk hogy ekkor termékenyülnek
meg benne a képek

írnak a mozdulatai
a kompról elhozott egy szeletet
a szélből amit beenged a házba
beenged az ágyba
huss ki túlérett sikoly
miután megöntöz belém harap
eltorzult arcait tanulja a tükör előtt
de hiába szór vasreszeléket a csillagos égre
így is gyönyörű
hajában a lázadás hullámai
visszafeleselnek az időnek
az egész ember képtelen télbe fordulni
messze tőle az elmúlás
hangszálaiban a vastag élet
újabb és újabb rügyet fakaszt
ő nem a tengert lopni jön
nem kiszívni belőle a kéket
hanem meghallgatni minden panaszát
és bekötözni a sziklák sebeit
elsők között ér le a partra
kiteríti szoknyáját és gyóntat
mint égből lehullott szárnyas
testéből a tollat
kitépkedi a vízből a bűnöket
amiket az ember ösztönei
csorgattak a tájba
hogyan aztán a kőház hűvös falai
között éles késével megnyúzza őket
lecsiszolja a csontokat a holdfényben
hogyan megjelenjen a versben
az ami eredendő ami tagadhatatlan
benéz a lepedő a bőr a hús alá
tüzetesen átnézi a narancsfa földjét
végighúzza ujjait a bazsalikom

leveleinek erezetén
a magjaimig harap hogy az ízlelőbimbók
egymáshoz tapadjanak a fanyarságtól
az igazat keresi akkor is ha sötét
odatámasztja az elfáradt holdhoz
a létrát és kicseréli benne az égőt
mert az orgazmusra sokan
csak éjszaka képesek
a bimbóudvarokon
nyelvek fogócskáznak
a lélek alámerül
a kiszabadított izzadságban